

1928 01 28 IŠ LIETUVOS - VOKIETIJOS SIENŲ NUSTATYMO SUTARTIES

Sutartis tarp Lietuvos Respublikos ir Vokietijos Valstybės sienos dalykams sutvarkyti

Lietuvos Respublika ir Vokietijos Valstybė, norėdamos sutvarkyti sutarties keliu sienos dalykus tarp abiejų valstybių, paskyrė šiam tikslui savo įgaliotiniais:

Lietuvos Respublikos Prezidentas:

Ministerį Pirmininką ir Užsienių Reikalų Ministerį

Prof. Augustiną Voldemarą,

Vokietijos Valstybės Prezidentas:

Valstybės Užsienių Reikalų Ministerį

Dr. Stresemann'ą,

kurie, patikrinę savo įgaliojimus ir radę juos gera ir tinkama forma surašytus, nustatė ir sutarė štai ką:

I skyrius

1 straipsnis

Lietuvos Vokietijos siena eina šitaip: nuo Kuršių Kopų vakarų kranto prie Baltijos jūros sieną sudaro buvusi Fišhauseno - Klaipėdos apskričių siena ligi tos vietos, kur šioji apskričių siena perkerta Kuršių Kopų rytų krantą; iš tenai siena eina tiesiąja linija ligi Tiesiosios šakos (Gerade-Ost) žiočių Kuršių mariose, iš tenai Tiesiosios, Ostraginės (Ostraginnis-Ost) šakų, Skirvytupės, Rusnės ir Nemuno upių svarbiausios plaukiojimosios vagos vidurio ligi buvusios Vokietijos-Rusijos sienos į rytus nuo Smalininkų, iš tenai ją sudaro buvusi Vokietijos-Rusijos siena, kaip 1908-1912 metais buvo komisijos Prūsijos-Rusijos valstybės sienai nustatyti pažymėta ir nutraukta žemėlapiuose.

Tiesiosios upės žiotimis mariose laikoma vieta, kurioje plaukiojamosios vagos vidurys perkerta Tiesiosios žiočių krantų labiausiai išsikišusių punktų sujungimų liniją.

Aprašytoji siena yra abiejų vyriausybių atstovų vietoje paženklinta ir, kiek reikia, pažymėta ir išmatuota. [...]

III skyrius

3 straipsnis

Siena Kuršių Kopose eina tiesia linija nuo Baltijos jūros ligi Kuršių marių. Ji yra pažymėta sienos akmenimis, stulpais, kapčiais ir kalvomis su sienos stulpais.

Kuršių mariose, Tiesiojoje ir Ostraginės šakose, Skirvytupėje, Rusnėje ir Nemune sienos pažymėjimų nėra.

Siena nuo Nemuno ligi demarkacijos linijos tarp Lietuvos ir Lenkijos yra pažymėta sienos stulpais, kapčiais, grioviais, pasienio upėmis (Šešupė, Širvinta ir Lieponė) ir Vištyčio ežero vandens riba.

Tarp stulpų Nr. 147 ligi Nr. 149 siena perkerta Vištyčio ežerą.

Žemės sienos ženklai (sienos akmens, stulpai ir kapčiai) yra bendri abiem valstybėm.

Kur siena eina Šešupe, Širvinta, Liepone, Senaja Širvinta ir Senaja Liepone, ten ji yra iš abiejų pusių pažymėta ženklais, pastatytais prieš vienas antrą kiekvienos valstybės žemėje.

Šie ženklai palieka nuosavybė tos valstybės, kurios žemėje jie stovi. [...]

7 straipsnis

Po Karalienės Luizos tiltu Tilžėje upės svarbiausios plaukiojimo vagos vidurys, kuris Nemune yra laikomas siena, dabar eina maždaug pietinės didžiosios angos vidurio, taigi pro angą šalia pakeliamosios tilto dalies.

Po geležinkelio tiltu ties Tilže upės svarbiausioji plaukiojimo vaga dabar yra maždaug didžiosios angos viduryje, į šiaurę nuo kurios yra pasukamosios tilto dalies anga.

8 straipsnis

Per Karalienės Luizos tiltą Tilžėj valstybės siena eina svarbiausios vagos vidurinės angos vidurio, per geležinkelio tiltą ties Tilže viso tilto statymo metriniu viduriu, skaitant nuo vieno kranto atramų ligi antrojo kranto atramų. [...]

VII skyrius

36 straipsnis

Asmens, turį teisės žvejoti Vištyčio ežero vokiškoje dalyje, gali nuo saulėtekio ligi saulėlydžio, o reikalui esant ir naktį, priplaukti prie Lietuvos kranto tarp sienos stulpų Nr. 149 ir Nr. 150 ir su valtimis, tinklais, marškomis ir kitokiais žvejybos įrankiais, žveja, asmens reikmenimis, nemokėdami maito, rinkliavų ir mokesnių išlipti ir vėl išplaukti į ežerą; tačiau šia teise tegalima naudotis 12 metrų kranto juostoje nuo esančios vandens ribos. Turįs teisės, išlipdamas į Lietuvos krantą, turi turėti su savimi Goldapės landrato vokiečių ir lietuvių kalbomis duotą vardinį liudymą, taip pat dėvėti ant rankovės matomą raudoną raikštį, su landrato antspaudu ir liudymo numeriu; pareikalavus jis turi liudymą parodyti Lietuvos įstaigai. Būdami Lietuvos krante žvejai priklauso Lietuvos įstatymų, kiek tie įstatymai nesusiaurina pasakytų teisių. Yra uždrausta perleisti Lietuvos gyventojams daiktai, kurių įvežimas į Lietuvą yra uždraustas arba apdedamas maitu, lygiai draudžiama palikti daiktai krante. [...]

VIII skyrius

38 straipsnis

Išlaidos, kurias einant šia sutartimi viena susitariančioji šalis gali reikalauti gražinti iš antrosios, mokamos savo valiuta mokėjimo dienos kursu.

IX skyrius.

39 straipsnis

Si sutartis, sudaryta lietuvių ir vokiečių kalbomis, turi būti ratifikuota. Ratifikacijos dokumentais turi būti kiek galima greičiau pasikeista Kaune.

Sutartis įgyja galio pasikeitus ratifikacijos dokumentais.

Šiam patvirtinti įgaliotiniai pasirašė šitą sutartį.

Padaryta dviem originalais Berlyne 1928 metų sausio mėnesio 29 dieną.

Prof. A. Voldemaras.

Dr. Stresemann